

Dcery Salmovy chtěly inkvizici – dostaly exekuci

Jiří Jaroš Nickelli, ČSOL Brno

V klenotu české moderní klasiky jednoroční dobrovolník Marek praví v arestu Švejkovi: „Pýcha předchází pád. Všechna sláva polní tráva. Ikarus si spálil křídla. Došlo i na Kartágo, z Ninive udělali rozvaliny. Člověk si myslí, že je gigantem – a je h...o, kamaráde.“ Tolik parafráze drsné klasiky.

Dcery rájeckého knížete Salma sršely monstrózní žalobou na editorku knihy CUI BONO RESTITUCE („V čí prospěch restituce“). Byly údajně tak zděšeny nepravdami, které prý napsala o jejich nebohém otci, že jim „vstávaly vlasy hrůzou na hlavě“... Tak to alespoň svého času psala Mladá fronta Dnes. Žalobkyně rovněž nepravdivě tvrdily, že knihu jsem inicioval já sám, což bylo vyvráceno. Pravdou je, že autorka použila a citovala výsledky mého bádání, ale dílo bylo výhradně její iniciativou. Já sám jsem psal o Salmech jiné práce. Madam Salmová v tomto ohledu buďto tonula v bludu nepravdy – nebo v MF lhalá. (??) Restituentky žalovaly Mgr. Nečasovou za rovných patnáct výroků o jejich otci, říšském Němci Hugonu Nikolausi Salmovi, kterého různí současní módní obhájcové vydávali za jakéhosi českého „Mikuláše“ (!) Salma. Po dvou soudech je vše jinak.

Již při prvním krajském soudu v Brně vyhrála autorka knihy Mgr. Nečasová rovných dvanáct výroků z patnácti žalovaných. Přesto kolem tohoto soudu vypukl mediální tyátr, který ji měl poškodit a jakoby „morálně popravit“. Ani toto se nezadařilo zcela úspěšně. Sám velmi rigorózní a přesný, pečlivý pan soudce zakázal novinářům přímo na soudu, aby psali, že žalovaná prohrála! Proto jak televize, tak tisk vymyslely obezličku – vše popsaly nekorektním sloganem „Historička se musí omluvit za výroky v knize...“ a vytvořily tak další skvělý „mediální paobraz“, jak to geniálně označil pan redaktor Kulturních novin dr. Jiří Plocek. Ani slovem média nehlesla o její úspěšnosti!

Je nutno připomenout, co se mezitím odehrálo v kauze salmovské olbřímí restituce. Žalobkyně zcela prohrály spor se státem o občanství svého otce, jež je nezbytnou podmínkou restituce. Ústavní soud definitivně zamítl jejich ústavní stížnost na nepřiznání čs. občanství jejich otci, který se přihláškou Fragebogen přihlásil – údajně „pod nátlakem“ (!) k nacistickému III. reichu. To vše obecné soudy definitivně zamítly. Ústavní soud toto potvrdil. Nastala zákonná překážka restituce. Žalobkyně ovšem již před těmito soudy vysoudily jistý lesní majetek a nemovitosti. Promlčením úřadů pak tyto pozemky a nemovitosti žalobkyním zůstaly i po výroku Ústavního soudu.

Do této situace vpadl další soud na ochranu osobnosti otce žalobkyň. Restituentky tímto soudem podle univ. prof. V. Pavlíčka, CSc., experta na Benešovy dekrety, mohly sledovat nejen postmortální ochranu svého předka. Prof. Pavlíček ve své nové práci o restitucích uvedl, že výsledků těchto soudů je možné využívat i v restitučních sporech. Ovšem u tohoto postmortálního soudu údajně o čest pana říšského Němce

Salma se žalobkyním nepodařilo prokázat, že by žalovaná svými výroky jejich otce knížete nějak poškodila. Osvícený odvolací Vrchní soud v Olomouci uvedl, že úvahy a výroky žalované byly správné a žalovaná nijak nepochybila. Navíc soud prokázal členství rájeckého knížete ve fašistických spolcích, což jen potvrdilo jeho říšskou příslušnost. Odvolací soud v Olomouci pak žalovanou osvobodil od všech žalobních bodů. Mgr. Nečasová soud vyhrála ve všech bodech žaloby. Prokázala tak pravdivost své knihy o případu říšského Němce Salma, kde citovala plné dvě a půl strany nálezů o rodině Salmů za okupace autora tohoto článku. Je to proto rovněž i badatelská výhra autora těchto nálezů.

Žalobkyním soud uložil náhradu řízení soudu. Žalobkyně nároku žalované nevyhověly s výhradou, že rozsudek t. č. prý údajně „nebyl právně vykonatelný“. To však žalovaná strana neakceptovala. Požádala o exekuční řízení. Provedení exekuce nařídil Okresní soud v Blansku podle rozsudku Krajského soudu v Brně a odvolacího Vrchního soudu v Olomouci, jenž nabyl právní moci dne 21. 2. 2013 jako exekuční titul.

Exekuční úřad Nový Jičín se sídlem v Bílovci z moci soudního exekutora pana JUDr. Jiřího Fišera vydal exekuční příkaz č. 022 EX 44/13-13, podle něhož se exekuce provede prodejem spoluvlastnického podílu povinné osoby (M. S. R.) ve výši 1/25 na uvedených pozemcích a nemovitostech (uvedeno cca 49 nemovitostí, z toho cca 11 zastavěných parcel).

Dcery Salmovy tak dlouho chodily se džbánem pro vodu, až se ucho utrhlo. Tak dlouho štvály v médiích a tisku proti žalované ředitelce Muzea Blansko, až vše korunovaly barnumskou žalobou. Tuto žalobu také barnumsky prohrály. Je sice podáno dovolání k Nejvyššímu soudu, ale bylo by popřením fakt nalezených odvolacím soudem, kdyby jeho nález nebyl potvrzen. Jestliže odvolací soud celou žalobu komplexně zamítl, neexistuje žádný odrazový můstek pro změnu tohoto právního názoru. Musel by být použit jen nějaký právní fabulát.

Na naše odbojáře Boskovicka celá žaloba působila jako hotová středověká inkvizice. Žalovat historiky za nalézání dobových dokumentů, za citace rozhodnutí státních orgánů z let po osvobození od fašismu je podle nás odbojářů nepřipustné jak z hlediska státoprávního, tak zejména z hlediska morálního. Stejně stanovisko vyslovil univ. prof. JUDr. Václav Pavlíček, CSc., ve své poslední práci o restitucích velkého majetku šlechty a sporech o českou státní ideu. Obhajovat kolaboranty III. reichu a říšské Němce v protektorátu různými folklórními pověstmi, bez právních a archivních důkazů, je nedůstojné a nemravné. Dvacetiletá soudní salmiáda je obrazem bídy a utrpení státoprávních poměrů naší těžce zkoušené vlasti. Žalobkyně kopaly historičce velkou jámu – a utrpěly Stalingrad. Chtěly inkvizici – mají exekuci.